

Гр. арх.
ф.
оп.
№ 631

Бащо Славейкова!

Отдавна немамъ никакво съобщеніе за тебъ. Тъзи денъ се пакъ наугавамъ че ти станала жалостна една случка, умрѣло ти едно момче. На твоята жалостъ съчувствувамъ и нѣй, а още повече ни е жалко като немощна да ни вакаятъ кое именно дете. Молимъ при всички тѣ си други грижи, жертвовай малко време да ни отговоримъ, особѣнно за исканіето ни старата нѣ майка.

За сега нѣй слава Богу слѣдъ здравъ и здровъ, а още повече нѣй и малко и радостъ — лѣчихамъ нашата Миланка за Тодора Лазарева, туканецъ търговецъ. За това та молимъ да забравимъ жалостъта си и се по веселимъ малко макаръ и отъ далечъ съ насъ на нашата радостъ. това ти желаемъ силно.

Прими поздравленіята на Майка нѣй, на сестра си, Миланка, на новия нѣ дѣто и на дѣта си

Търново, 1878.

Ноември 10.

Георги Д. Мотановъ